

Udgiften ved Befordring fra den syges Bopæl til det nærmeste Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret mod nedsat Betaling, og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. Taler Forholdene i det enkelte Tilfælde for Indlæggelse paa et fjernere liggende Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret mod nedsat Betaling, afholdes Befordringsudgiften ud over Vejlængden til det nærmest liggende Sygehus og eventuelt tilbage ligeligt af Sygekassen, Kommunen og Amtskommunen.

Skønner Kommunalbestyrelsen, at Misbrug af Frikørsel har fundet Sted, er den bemyndiget til at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal erlægge en Kontrolafgift til Kommunen af en Fjerdedel af Kørselsudgiften, dog højst 2 Kr. Det tilkommer i øvrigt Kommunalbestyrelsen at fastsætte den Fremgangsmaade, som skal følges med Hensyn til Rekvisition af Befordring.

Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, som bor i Købstæder, i Handelspladser eller paa Købstæders Markjorder indenfor en Kilometers Afstand fra Bygrænsen, har Ret til ved Kommunens Foranstaltning vederlagsfrit at befordres til eller fra Distriktets Sygehus eller den behandlede Læge, naar Lægen erklærer Befordringen for nødvendig.

Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, der paa Rejse, Besøg, ved Arbejde eller lignende midlertidig opholder sig udenfor deres Sygekasses Omraade og som Følge af pludselig Sygdom eller Ulykkestilfælde nødvendig maa have Lægehjælp eller maa indlægges paa Sygehus, er berettiget til af den Kommune, indenfor hvis Omraade de paa dette Tidspunkt befinder sig, at kræve samme Befordring, som Kommunen er pligtig at yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer, dog at de ikke kan fordre sig hjembragt fra Læge eller Sygehus.

De Sygekassemedlemmer i denne Paragraf tillagte Befordringsrettigheder omfatter ikke alene Befordring med Automobil eller Hestekøretøj, men ogsaa Befordring med Jernbane, Ruteautomobil, Dampskib, Færge o. lign.

Sygekassens Vedtægt skal indeholde de fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af de dem her tillagte Rettigheder.“

§ 6.

§ 19, Pkt. 1, Linie 1—5, i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser ændres til at lyde saaledes:

„1. fri eller delvis Lægehjælp, jfr. § 22 Nr. 2 og § 32, 2det Stykke, til de nydende Medlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, for saa vidt de paa-gældende opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade;

2. fri Sygehusbehandling (herunder indbefattet Behandling paa offentlige Sindssygehospitaller samt paa de i Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 omhandlede Helbredelsesanstalter for tuberkuløse) til de nydende Medlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, for saa vidt de opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade. Saafremt et“.

Endvidere ændres Tallet „2“ (foran Punkt 2) til: „3“, og i dette Punkts Linie 1—2 ændres „§ 22 Nr. 1 og 2“ til: „§ 6, 1ste Stykke, og § 22 Nr. 3 og 4“.

§ 7.

I § 21, 2det Stykke, i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser indsættes efter Ordene „Kassens øvrige Ydelser eller“ følgende Ord: „mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Læger“.